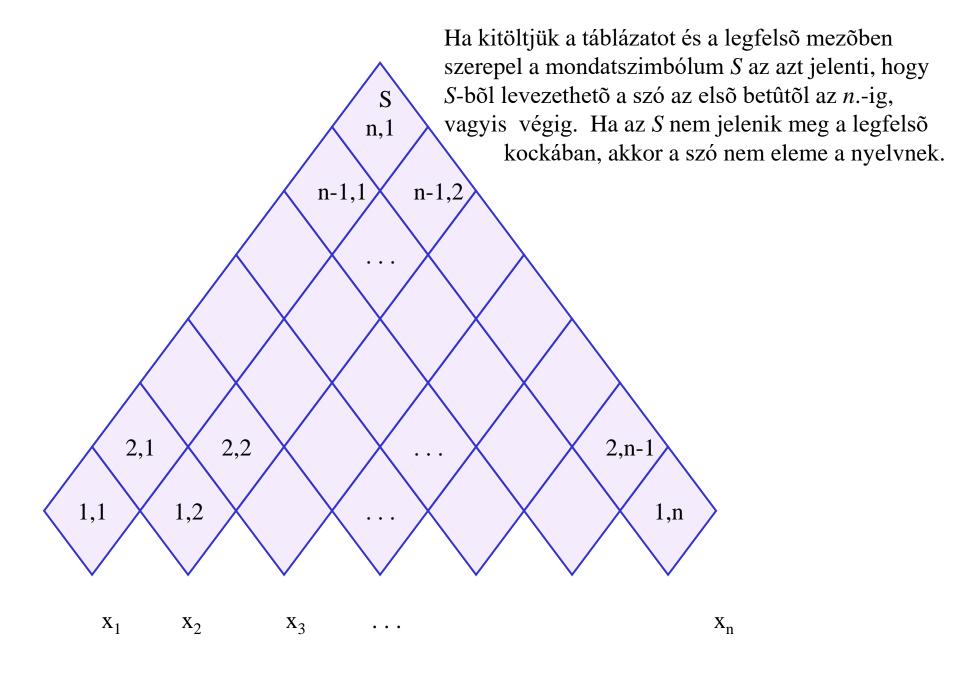
A CYK algoritmus (Cocke-Younger-Kasami)

Az algoritmussal tetszőleges Chomsky féle normál alakban megadott nyelvtan és tetszőleges terminális sztring esetén eldönthető (polinomiális időben), hogy a sztring eleme-e a nyelvtan által generált nyelvnek.

Az algoritmus egy alulról felfele történő elemzést valósít meg. Ahhoz, hogy működjön az kell, hogy a $G=(V_N, V_T, S, H)$ nyelvtan Chomsky normál alakban (CNF) legyen, azaz a nyelvtanban csak $A \to BC$ (A, B, $C \in V_N$), illetve $A \to a$ ($A \in V_N$, $a \in V_T$) alakú szabályok vannak . Ha egy n > 0 hosszú $(x_1, ..., x_n \in V_T)$ szót szeretnénk elemezni, akkor egy $n \times n$ -es alsó háromszög mátrix alakú táblázatot fogunk kitölteni a következő módon. A sorokat alulról felfele számozzuk, az oszlopokat balról jobbra. Az i. sor j. kockájába akkor kerül egy $A \in V_N$ nemterminálisa a nyelvtannak, ha az A-ból levezethető az elemzendő input szó azon darabkája, ami a j. betűnél kezdődik és i hosszan tart, vagyis levezethető az részszó.

A táblázat kitöltése:

Az első sor egyértelmű: azok a nemterminálisok kerülnek a *k*. mezőbe, akik egy lépésben a *k*. terminálist generálják egy alakú szabállyal.

Későbbi sorok: egy *A* akkor lesz az *i*. sor *j*. oszlopában, ha belőle levezethető az szó. Mivel csak alakú szabályok vannak ezért ez csak úgy lehet, hogy a *B* megcsinálja -t (az elejét, valameddig), a *C* pedig -et (a maradékot). De ezt már le lehet ellenőrizni, mert ezek az információk a táblázat már kitöltött részében benne vannak. Tehát egy *A*-t akkor írunk be az *i*. sor *j*. kockájába, ha van olyan szabály, hogy *B* benne van a *j*. oszlop *k*. sorában valami *k*-ra, a *C* meg benne van a *k*+1. oszlop *i-k*. sorában.

Ha nem csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy generálni lehet-e a szót, hanem arra is, hogy hogyan, akkor nem csak a megfelelő nemterminálist írjuk be a táblázatba, hanem ellátjuk két indexszel is: az első mutatja, hogy milyen felbontásban generálja a *BC* sorozat a szórészletet (azaz, hogy a *B* hány darab betû generál, ez a fenti jelölésekkel a *k*), a második meg annak a szabálynak a száma, amit használunk (vagyis az szabály sorszáma, a szabályokat még az elején megszámoztuk, hogy lehessen rájuk hivatkozni). Az első index tulajdonképpen azt mutatja, hogy az így beírt *A* oszlopában hányadik sorban kell keresnünk a *B*-t, a szabály száma meg azt mutatja, hogy mit is kell keresnünk. Így a levezetési fa felépíthető. Ha ezen visszakeresés során elágazást tapasztalunk (azaz van olyan kocka, ahol két ugyanolyan, de más indexû nemterminális áll), akkor a szó nem egyértelműen áll elő. Ekkor a visszakeresős eljárás mindkét levezetési fát megadja.

Példa a C-Y-K-algoritmus

alkalmazására

